

Herinnering aan

DRIKA DERKSEN-WIJERS

weduwe van
Heinz Derksen

* Groesbeek, 27 mei 1930

† Groesbeek, 17 mei 2022

Ons mam is geboren op de Knapheideweg. Als 8e en jongste van het gezin werd ze niet speciaal in de watten gelegd en was het hard werken op de boerderij. Mam ging op de klompen naar de meisjesschool in het dorp en thuisgekomen moest ze het land op om te oogsten, mee te helpen met het vee of in de keuken haar moeder te ondersteunen met koken. Met het hele gezin zijn ze tijdens de oorlog met paard en wagen naar mams oudste broer Bart in Heumen gevlucht. Dat waren barre tijden waar mam regelmatig over vertelde. Ze sliepen op balen stro en leefden in angst om wat nog komen ging. Na de oorlog kwamen ze terug op de Knapheideweg en daar was weinig tot niets meer over van hun boerderij. Ze hebben hard moeten werken om hun leven weer op te bouwen.

Na de lagere school ging mam uit huis werken bij andere gezinnen. Wassen, poetsen, strijken, eten koken, dit liep als een rode draad door mams leven. Op de Gennepse kermis ontmoette ze ons pap en dat was het begin van hun samenzijn tot 2018. Toen stierf ons pap.

In de Goudenregenstraat werden 5 kinderen geboren. We leefden in eenvoud en we waren tevreden met wat er was. Aan feestjes en partijen geen gebrek. Alles wat we konden vieren, werd gevierd. Altijd met voldoende en lekker eten. Mam stond uren of dagen in de keuken om te koken en te bakken voor iedereen. Als ze naar een verjaardag gingen, dan bakte mam een groot krentenbrood en nam dit als cadeau mee. Thuis zijn vele verjaardagen gevierd samen met haar broers en zussen met zang en dans. In feestzaal Kaspers was mam regelmatig te vinden, alle jubilea zijn daar gevierd, bruiloften, kermis en carnaval. Soms dronk mam een wijntje teveel en dan was ze in haar nopjes. Mam rookte haar sigaretjes maar zei dan altijd "ik smook nie ovver de longe". Ze verstopte regelmatig haar sigaretten in het wasknijper mandje en zei dan dat ze gestopt was.

Mam haar hobby was koken. Wanneer je ook kwam, mam had de keukenschort om. Als ze erwtensoep maakte, kwamen we met een leeg pannetje dat ze dan vulde. Soms kregen we er ook riefkuukjes bij, of pannenkoeken. Mams favoriete gerechten waren o.a. Hemelse modder, beschuut mè pruume en elke zondag zondagse soep. Ook groenten en fruit innaken en menig kip of haan werd geslacht. Dat deed mam allemaal zelf.

Samen met pap was mam ook graag betrokken bij de sporten van ons allemaal en later ook bij de kleinkinderen. Een andere vrijetijdsbesteding was het kaarten op zondagavond met broer Gerrit en schoonzus Mient. Ook met ons allen werd regelmatig een kaartje gelegd. Pap en mam hebben ons o.a. het kruusjassen geleerd en sommige kleinkinderen kunnen dit inmiddels ook. In hun appartement op de Antoniushof kregen ze het spel rummikub dat ze dagelijks samen speelden. Ook hier sloten de kinderen en kleinkinderen regelmatig bij aan. Uiteraard onder het genot van wat lekkers.

Pap en mam hadden geen auto dus deden alles op de fiets. Ze hebben ontzettend veel tochtjes gemaakt zowel functioneel en als hobby. Koffie en peperkoek mee in de fietstas. Hier genoten ze van.

Mam haar kaarsje ging definitief uit op dinsdag 17 mei. Als jongste van het gezin Wijers, oftewel van Fik, is mam de laatste die is gestorven. De laatste 4 jaar van mams leven woonde ze in de Kloostertuin. Mam heeft hier niet goed kunnen wennen en we hebben haar zien worstelen met al haar angsten en onrust. De geluismomenten zaten in de kleine dingen zoals een wandeling met koffie en taart.

Wij zijn trots op ons mam en dankbaar voor de liefde en steun die ze ons altijd gegeven heeft.

We willen jullie hartelijk danken voor jullie aanwezigheid. Het is voor ons een grote steun dat zovelen mam een warm hart toedragen.

Heinz †, kinderen, kleinkinderen en achterkleinkind